

Heinz-Jörg Moritz
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemand — antagelse til realitetsbehandling — udnævnelse —
bedømmelse — skade — erstatningspåstande«

Rettens dom (Femte Afdeling) af 13. december 1990 771

Sammendrag af dom

1. *Tjenestemænd — søgsmål — retlig interesse — annullationssøgsmål mod udnævnelse af en anden tjenestemand — sagsøgeren pensioneret under retsforhandlingerne — afvisning (Tjenestemandsvedtægten, art. 91)*
2. *Tjenestemænd — ansættelse — anvendelse af vedtægtens artikel 29, stk. 2 — valg blandt ansøgerne — ansættelsesmyndighedens skøn — Rettens prøvelsesret — grænser (Tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 2)*
3. *Tjenestemænd — ansættelse — anvendelse af vedtægtens artikel 29, stk. 2 — et rådgivende organs høring af chefen for tjenestegrenen, en ansøgers overordnede, vedrørende de for stillingen krævede kvalifikationer — høring uden ansøgerens tilstedeværelse — tilsidesættelse af princippet om retten til kontradiktion — ingen tilsidesættelse (Tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 2)*
4. *Tjenestemænd — ansættelse — betingelser — statsborgerskab i en af medlemsstaterne — besiddelse på datoen for tiltrædelsen af tjenesten (Tjenestemandsvedtægten, art. 27 og 28)*

5. *Tjenestemænd — ansættelse — ledig stilling — besættelse — udnævnelse af en ansøger der ikke var ansat ved Fællesskabets institutioner — tilsidesættelse af omsorgspligten — ingen tilsidesættelse*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 29)
6. *Tjenestemænd — bedømmelse — bedømmelsesrapport — udfærdigelse — forsinkelse — forsinkelse kan delvis tilregnes tjenestemanden*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 43)
1. En pensioneret tjenestemand kan kun anlægge annullationssøgsmål i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 91, såfremt han har en personlig interesse i den anfægtede akts annullation. Dette er ikke tilfældet, når søgsmålet principalt tilsigter annullation af udnævnelsen af en anden ansøger til en stilling, som han ikke lænere kan gøre krav på udnævnelse til.
 2. Ansættelsesmyndigheden råder, når den besætter en stilling i lønklasse A2 under anvendelse af tjenestemandsvedtægtens artikel 29, stk. 2, over et vidt skøn ved sammenligningen af ansøgernes fortjenester og ved vurderingen af tjenestens interesser. Rettens kontrol må derfor begrænses til det spørgsmål, om den nævnte myndighed i betragtning af de synspunkter, som den har støttet sin vurdering på, har holdt sig inden for rimelige grænser og ikke har udøvet sit skøn åbenbart fejlagtigt eller til uvedkommende formål.
 3. Det udgør ikke en tilsidesættelse af princippet om retten til kontradiktion, at et rådgivende udvalg, der — under en procedure til besættelse af en stilling i lønklasse A2 i medfør af tjenestemandsvedtægtens artikel 29, stk. 2 — skal gennemgå ansøgningerne med henblik på at få præciseret de kvalifikationer, som kræves af indehaveren af stillingen, uden ansøgerens tilstedeværelse hører den generaldirektør, som stillingen henhører under, og som er vedkommende ansøgers overordnede.
 4. En afgørelse om at udnævne en tjenestemand, der er født i en medlemsstat, og som har statsborgerskab i et tredjeland, men som har generhvervet statsborgerskabet i en af medlemsstaterne inden tiltrædelsen af tjenesten, udgør ikke en tilsidesættelse af tjenestemandsvedtægtens artikler 27 og 28.
 5. Den omstændighed, at en tjenestemand, der er ansøger til en ledig stilling, er blevet vraget til fordel for en ansøger, der ikke var ansat ved Fællesskabets institutioner, og som var yngre end ham selv, kan ikke i sig selv begrunde, at der foreligger en tilsidesættelse af den omsorgs- og loyalitetspligt, der påhviler administrationen.
 6. En tjenestemand kan ikke klage over den forsinkede udfærdigelse af en bedømmelse og på dette grundlag påberåbe sig et ikke-økonomisk tab, når forsinkelsen i hvert fald delvis kan tilregnes ham selv, eller når han i betydelig grad har medvirket hertil.